

Mischeck en Shadreck Huni

Deze tweelingbroers zijn oud leerlingen veehouderij, afkomstig uit Zimbabwe (25 jaar). Nu hebben ze beiden een baan in de voedingssector

TEKST: MIRJAM KUGGELEIJN
FOTOGRAFIE: MARION KLERKEN

door de bril van

Iedereen kijkt met andere ogen naar Kies Kleur in Groen. Soms geeft het opzetten van een andere bril ineens een hele andere, ruime blik. In 'Door de bril van' kijken we door de ogen van één van onze lezers naar het project.

We zijn heel erg trots op ons diploma Veehouderij niveau 2. Het gebeurt zelden dat Zimbabwaanse jongens een Nederlands diploma halen. Maar het is ons gelukt, mede dankzij de hulp van de docenten op de twee AOC's waar we hebben gezeten. En onze pleegouders natuurlijk, waar we zeven jaar geleden bij kwamen wonen.

Maar het was geen makkelijke weg. Bloed, zweet en tranen. Wat bijvoorbeeld heel belangrijk bleek te zijn, was het leren van de taal. Dat is wel een tip voor jongeren uit ons vaderland die dit ook willen. Het was eerst moeilijk de lessen te volgen. En het contact met medeleerlingen was nog moei-

'De discriminerende opmerkingen waren het ergst'

lijker. We begrepen hun dialect niet. Verder kostte het moeite om aan het klimaat en de strakke Nederlandse planning te wennen.

Nederlanders hebben een horloge, in Afrika hebben we de tijd.

De opleiding, cultuur en het klimaat waren lastig om aan te wennen, maar veel erger vonden we de discriminerende opmerkingen, die we soms van medeleerlingen kregen. De ergste was: 'vieze zwarte, ga terug naar je eigen land. Ik kom niet bij je zitten, want straks krijg ik aids.' Waarschijnlijk komt dit gedrag van de leerlingen vooral door onwetendheid. Zij zien alleen de berichtgeving in de kranten over allochtonen. Ze wonen op het platteland, komen nergens anders en staan zelfs in de kroeg bij hun eigen groepje. AOC's zouden

ze naar een stage in een ver land moeten sturen. Of misschien zouden de scholen wat vaker aan uitwisselingsprogramma's moeten doen.

Dit soort opmerkingen kwamen wel altijd anoniem uit de groep, in persoonlijke contacten viel er zelden een kwaad woord. We hebben alles genegeerd, maar waren wel erg blij met elkaars steun. Zonder elkaar hadden we het niet gered. En veel lof voor een aantal docenten van de scholen. Zij hebben ons echt geholpen. We zijn met hen naar een voetbalwedstrijd geweest, ze namen ons mee naar de kerk en we werden thuis uitgenodigd voor een maaltijd. ■